

Identifikace prioritních témat ve vzdělávání. Šetření metodou Delphi.

Příloha – součet pořadí

Hodnocený výrok	Součet pořadí
Státní politika ve vzdělávání je nekoncepční a nesystémová, nemá jasně a dlouhodobě stanovený cíl a jasné priority. Podléhá momentálním vlivům, požadavky se mění s každým novým ministrem.	4
České školství jako celek je dlouhodobě podfinancované.	5
Ředitelé škol jsou zavaleni administrativou a chybí jim jakákoli podpora.	11
Pedagogické fakulty nepřipravují absolventy pro moderní školu.	11
Učitelé mají příliš nízké platy.	16
Slabinou českého vzdělávacího systému jsou velké rozdíly mezi jednotlivými školami ve výsledcích a složení žáků, kteří školy navštěvují. To znamená, že z hlediska kvality vzdělávání je hodně důležité, jakou školu žák navštěvuje.	23
Učitelé nejsou dobře profesně připraveni („neznají řemeslo“). Chybí jim didaktická výbava, neumějí dobře pracovat s cíli a vyhodnocovat dopady své pedagogické práce.	25
V českých školách je nedostatek kvalitních ředitelů.	28
Ve školách chybějí kvalifikovaní učitelé.	28
Inkluze (společné vzdělávání) nebyla dobře připravena ani vysvětlena.	32
Způsob výuky ve školách je zastaralý.	40
Škola neklade dostatečný důraz na wellbeing žáků. České děti nechodí do školy rády a netěší je učení.	43
Na všech úrovních vzdělávacího systému panuje nedůvěra a chybí spolupráce mezi aktéry.	44
Ve školách chybí podpora pro nadané děti.	47
Pro rozhodování ve vzdělávání chybí klíčové informace. Dostupné informace nejsou dobře využívány.	48
Škola vede žáky nedostatečně k zodpovědnosti, aktivitě a autonomii, nerozvíjí kompetence k učení.	48
Potřeba národních zkoušek (přijímací zkoušky do maturitního studia, standardizované maturitní zkoušky) není zřejmá. Jejich současná podoba poškozuje vzdělávání.	51
Učitelé jsou zavaleni administrativou.	58
Učitelé trpí frustrací, osamělostí, vyhořením.	60
Snaha o hledání jednoho správného řešení pro všechny je nerealistická a kontraproduktivní.	61
Chybí základní účel školy - jasně popsany a deklarovaný a přijatý školami i společností.	62
Tvůrci vzdělávacích politik a vedoucí pracovníci v rezortu školství na národní, regionální a lokální úrovni jsou nekompetentní.	65
Absence středního článku řízení škol na úrovni bývalých školských úřadů brzdí rozvoj základního školství.	65
Snaha o centralizaci školství (např. prostřednictvím jednotných testů, srovnávání, apod.) omezuje prostor pro individuální rozvoj žáků a jejich potřeb.	65
Povolání učitele má nízkou společenskou prestiž.	67
Škola neklade dostatečný důraz na mediální výchovu a kritické myšlení.	71
Učitelům se nedostává metodické podpory a kvalitního dalšího vzdělávání.	79
Pro děti se sociálním a ekonomickým znevýhodněním není dostupná včasná péče, která by včas pomohla nastartovat jejich rozvoj.	79
Odborné vzdělávání má nedostatečnou kvalitu a nereaguje na potřeby moderní společnosti a trhu práce.	82
Škola neklade dostatečný důraz na výchovu k demokracii a občanství.	86
Škola žáky nedostatečně jazykově vybavuje.	86
Škola nedostatečně rozvíjí digitální gramotnost.	94
Rodiče přesouvají zodpovědnost za výchovu dětí na školu.	100
Slabinou českého vzdělávacího systému je přetrvávající existence segregovaných škol, ve kterých se vzdělává většina romských žáků.	103
Dochází k likvidaci systému speciálního školství.	103
Rodiče chtějí příliš zasahovat do chodu školy.	110
Povinné předškolní vzdělávání nemá žádné opodstatnění a jen zbytečně zatěžuje systém.	111
Konzervativní rodiče a jejich spokojenost se stávajícím stavem brzdí inovace.	112
Požadavek povinného vzdělávání je pro děti a rodiče v současné době již příliš svazující.	117